

VEHILÄISET JA NATIONALISMI

(BIBLIOGRAFINEN KIRJOITELMA)

„Russkaja Mysl”²² on ikävä julkaisu. Mielenkiintoista tässä julkaisussa on vain yksi seikka. Siihen kirjoittelevat „vehiläiset” liberaalit, ne, jotka ovat avustaneet ja kannattaneet kuuluisaksi tullutta luopioitten kirjaa „Vehi”²³, jossa eiliset vapauden puolustajat parhaavat ja mustaavat *joukkojen vapaustaistelua* ja jossa demokraattisia työväen ja talonpoikain joukkoja kuvataan „sivistyneistön” talutusnuorassa kulkevaksi laumaksi,— tämä on kaikkien mustasotnia-laisten käyttämä vanha menetelmä.

Venäjän liberaalisten „valistuneiden yhteiskuntapiirien” kääntyminen vallankumousta vastaan, demokraattisia aineksia vastaan, ei ole mikään satunnainen, vaan kiertämätön ilmiö vuoden 1905 jälkeen. Porvaristo pelästyi työläisten itsenäisyyttä ja talonpoikain heräämistä. Porvaristo, erittäinkin sen rikkain osa, varjellen riistäjänasemaansa, päätti: mielummin taantumus kuin vallankumous.

Nämä rahasäkin itsekkäät luokkaedut ovatkin synnyttäneet liberaalien keskuudessa laajan ja syvän *vastavallankumouksellisen* virtauksen, joka suuntautuu demokraattisia voimia vastaan ja puolustaa kaikkinaista imperialismia, nationalismia ja shovinismia ja kaikkinaista ajatuksenvapauden sortamista.

Tietoisia työläisiä ei tämä liberaalien luopuminen, tämä luopuruus hämmästyttä, sillä työläisillä ei ole koskaan ollut mitään erikoisen hyvää käsitystä liberaaleista. Mutta silti on hyödyllistä katsoa, mitä liberaaliluopiot saarnaavat, *min-kälaisin aattein* he haluavat taistella yleensä demokraatteja ja erikoisesti sosialidemokraatteja vastaan.

„Venäjän intelligenttipiirit”, kirjoittaa hra Izgojev „Russkaja Myslissä”, „ovat olleet ja valtaosaltaan ovat yhäkin vakuuttuneita siitä, että Euroopan elämän peruskysymyksenä on proletariaatin taistelua porvaristoa vastaan sosialismin puolesta...”

Hra Izgojev sanoo tätä ajatusta „ennakolta omaksutuksi ja vääräksi” ja mainitsee siitä, kuinka puolalaisilla Saksassa, heidän taistellessaan saksalaisia vastaan oman kansallisuutensa puolesta, muodostuu ja kasvaa uusi keskisäätö, „demokraattinen keskiluokka”.

„Intelligenteistä” puhuessaan Izgojev tarkoittaa itse asiassa sosialisteja ja demokraatteja. Liberaalia *ei miellytä* se, että peruskysymyksenä pidetään proletariaatin taistelua porvaristoa vastaan. Liberaalit koettavat sytyttää kansallisuustaistelun ja lietsoa sen laajaksi *kääntääkseen* siten huomion pois vakavista demokratian ja sosialismin kysymyksistä.

Todellisuudessa sosialismi on „Euroopan elämän kysymysten” joukossa ensimmäisellä sijalla ja kansallisuustaistelu — yhdeksännellä, ja sitä paitsi tuo taistelu on sitä lievempää ja vaarattomampaa, mitä johdonmukaisemmin on toteutettu demokratismia. Naurettavaa on edes rinnastaa keskenään proletariaatin taistelua sosialismin puolesta, joka on yleismaailmallinen ilmiö, ja itä-Euroopan yhden sorretun kansakunnan taistelua sitä sortavaa taantumuksellista porvaristoa vastaan (sitä paitsi *puolalainen* porvaristo liittyy siinä hanakasti aina sopivan tilaisuuden sattuessa yhteen *saksalaisen* porvariston kanssa proletariaattia vastaan).

„Prosvestshenije” № 4,
huhtikuu 1913
Allekirjoitus: V.

Julkaistaan
„Prosvestshenije” aikakauslehden
tekstin mukaan